

تاسیسه ذهنی

مشهور زامی شریف علاقه مندان میدارد انشاالله عجاایه و
اکبریه و غیرها متوالیا در همین قطر طبع خواهد شد که آقایان مشتربین
تدریجا خریدند بالنهایه روهم یک جلد کتاب جامع
و مضبوط نمایند

حق طبع محفوظ و مخصوص مؤلف است

محل فروش کتابخانه محترمه علمیه و در
بازار صفی دکان آقای کر بلانی حسن اقامه کبھی

شمسی ۱۳۱۰ مطابق قمری ۱۳۵۰

کتاب قاسمیه ذهنی

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام بزرگوار حضرت قاسم زعم بزرگوار

شعبه یک نظر محنت نظر دارم	توجهی که می چند در دوسر دارم
بابت آن امیدت نهاده روی	که خاک مقدم تو کحل بر بصر دارم
یکم یاقتی خود اگر چه معترفم	ولی امید عطا از تو بیشتر دارم
بعض حال خصوصیت صحیفه خودی	ماده فایده ز فرگان شکسته دارم
صدوی سیکسی تو مرا رسیدگی کن	ز خویش بجزیم تاز تو خبر دارم
شکسته خاطر می تو تم تا جوار کن	بسی شر بر بدل آراه شکله در دارم
قسم بجان تو سیر از حیات بخت	بعالمی که منم عالم دیگر دارم
ز پیشگاه هاپون اجازه میخواهم	که خرم ز گم ای شاه بجزو بر دارم

ز دشمنان کج اندیش می نیندسیم	که پوشه فرخه دستم و هنر دارم
که ستاره قبال من در خان بست	که کعب نوز نور جلوبه دارم
خدا کو است بره از اوج عشق ز شوق	بدین شکنگی دل هزار پر دارم
چرخین سعادت اگر نیست منت قائم	ز بخت شکوه من ای شاه دادگر دارم
ایده آنکه تنای دل بدست آید	ز زمین دامن هست که بر کمر دارم
بهر عه نوشی جام اجل خوش کنم	سزاده عطشی را که بر جگر دارم
براه عشقت اگر پیر من کفن نکنم	ز دامن تو محال است بر دارم
بلند اگر نشود بر سرستان سر من	بدام رخت مرا فکندگی به بر دارم
گل ای پد خنیم اگر ز شاخ درام	ز نونهای جوانی کجا شمر دارم
بروی من نکشائی در اجازت	کجا روم نه ره می فی در در دارم

توجهی بکن ای شاه براده ذهنی را
وگرنه در دو جهان صد جهان ضرر دارم

(ایضا)

چو قاسم از پی اذن قال کس سعادت
بپای ماه فروردینت ماه پاره اندم
گر بگیرد گفست و خیل آدم عمو من بیدل
مرخصم بنما تو دم بجانب میدان
خوشتم چو غرقه بخونان خاک کوی تو من
چه زندگیت مرا بعد این بلم فانی
رسیده کار بجائی که چون شاه دو عالم
بسی مانند که ریزند خون پاک تو ناحق
ز خون بر نشود پر اگر دو چشم من امروز
ببر کشیده آنکه عزیز جان دولش را
جواب داد که ای نور دیده حسن

نهاد ماه خورش بر قدم شمس شهادت
ستارگان درخشنده از سپهر و جانت
باب فیض تو ای کان جود و باب کرامت
سر چو گوی بیازم ز روی صدق و صداقت
ببر که کنم بخصوت کسای فخر و سرفروخت
دمی مانند درین عرصه آ مجال امت
غریب مانده و تنها میا قوم ستمگارت
چنانکه تشنه خو نیز ریزند اهل عدالت
بر روی باب نظر چون کنم بر روز قیامت
نظاره کرد بر وی می بدیده حضرت
سر و سینه غمی و از بر درم آیت

بهدار جرات خزان چگونه توان دید
بسوزش آتش بجز اندم سوز رو نیست
مزار صبر میر از دل اختیار زدو ستم
غم فراق تو د سواد تر بود بهمیت

که نوش کشفه گل گلشن باغ محبت
چو لاله داغ بدل بودم بعرصه محبت
بپای خویشم و موسی ک با هم میرعت
که نیست در دل من طاعت مصیبت

استیدان حضرت قاسم

شما با نظرم محتمل زنده نظیرم وار
هر چند جبارت ولی دوت زنده
در دیم و در اید و بدو دل غم پذیرم
بیر یازدان آقام یوحدی تمیم منی هموم
بیر یازدان آیدوب کلمی غربت غمی منموم
ایندی هره بر برب و شر اولدی
بازار مجتده گرک منده محقق

لطف ایلد عمو عرصه میر درد سیرم وار
بیر گشته چشمیله باغ ایت کولگی سرد
اگر سن از خون دلده بجز غصه لیم وار
بیر یازدان آجام غمی ای سید مظلوم
دلده بو قدر سو نما اودیلد شریم وار
جان نقدی دیو بو سالدی دولت مطلق
بو سوده نیم نیم تمسم عده ضریم وار

دل ایدوب سینه لرین اذخارا محزون
 غرق عرق خجلته بوباره ده بیرمن
 ارباب هنرندان العیب اذن سجاد
 رخصت دیرایدوم منبیر نظر شاد
 مرصعات قده نصیبی کیمینه سادی
 غرق ادری نجات ابدی ساحله چاند
 ماره پاره علی اکبر ایدوب عشقنی اظهار
 بجز نمیده اولوب عالم روشن کوزیده تار
 اونان صورامن نیلورم عالمده حیاتی
 بیر عاریه عمر که اونون یوحدی شافی
 کرا ایلمسم مقدموده بوباشی ایشار
 سال سیرلوکه منیده قیل عمر سبار

قانه بویانوب زنگ غمی سلیدله
 باخان یوزیه عرضمه شاد ایزیم
 میدان ففاده اپاروب گوی سجاد
 من یاخشی بو کوسن کیمینده هنریم
 دریای خطوناک قاله اوزین آدی
 منده اونجاق عشقنه میل خطیریم
 ایتدی یوزینی باشدان خان قانلی گلن
 زنگ غمیلده دلده بک کدریم
 چون خوش دورام من دیریدن بو عالمی
 من نیلورم اوندا ن امید شرم دار
 سربایه خجلندی بدنده تقدار
 بیر یولدا که اکبر کیمی سیرا سیریم

چارید و گوزید یوزه بود جولو قانیاس
 شمشیر شاد و مننه منده ویرم باش
 یوخ منده نییا که رکابوندا ویرم جان
 ویرا صغیر شمشیر اویه باری نیمی با
 ایتیز الم زخم و جراحت منی ایلو
 بیجان دمنه نیمی ویرم ویرم او
 گر ناشدان ایقه بود جودیم اولاصدا
 خاشاک ایدیم دیده صبر ولی نمنک
 بسکه منی غم غصه ایدو ذهنی پریشان

بیر خطه بو منظور میمن تیز شرم کاش
 باشد کوره لر آیت شش التفریم وار
 مرهون ایلده بو منته ای شه عطفان
 ظا هرده او صغردی منیده صغیریم وار
 هر قدر قلیج دگسه ایدر کولکلی مشرف
 بو محزون عشقیم کیمی الده سیریم وار
 قانه بویانام بستره بالینم اولان
 بو حسرتیلن لیک آخان اشک تیریم وار
 عاجز ششم امر میای سرور دیشان

بهت عالمیدور عالمیم ای شاه عطفان
 بولم که باشندان قضا و قدریم وار

« تمت »

(زبان حال جوابیه انحضرت)

نجمن ایلم روانه سنی کارزاره قاسم
 حسنه شونده یاده دل یوز ویرنده محنت
 نظر سیده جلوه کرد در نظر بواه طلعت
 سنی یاده کار ایده جی منه قارده حسنه
 نه روا بو غم گوینده که سن علاقه مند
 منی گر بو چوله یا بقور تو یوب عصبه گایستن
 سنون آتش فراقون ایلم نوزش از تور سن
 بر یانان بگرده بس در زنده داغ بجز کبر
 دل خاکشیده ز زمین او غول ایلم مکر
 سنج منتهای صبریم منیم انتهایه ستم
 غم فرقونه دریم نجبه دلده شدت ستم

که نشانه حسن من و لغفکاره قاسم
 سینه تابا سنی کوکل ای حمیده
 سید بولم ایلم من حسنه نظاره قاسم
 که شمیم مجبانی بتورم مشایه سندن
 که چندی درد جرون منی بقیراره قاسم
 بو قدر بول ایلمی که پاک حس گید بر ایلم
 او بیر ایلم یا نام ایلمی گلزاره قاسم
 که سراره سی در بو او بود جویدم سراسر
 که بوزخم ایلم کفایت دل اغذاره قاسم
 نقد و آرام اور کدن بو غول یا سنی
 نه اور خمه وادی محم نه بوردده چاره قاسم

سنی عین سینه جو قیه دو نوب کمانه
 سینه نجبه قنجلار دیمنه ایلم و بروانه
 سنا ال کوفه با خاز که حم غزالسان
 سی علم ایلم صیاده ایلم صیدایان کوزود
 سینه یا ناز تنوبی سپتم شاعرین
 ایلم کوزرین دوق نوب قان بو شیراز شاعرین
 سنی من نجبه مبارز و برده ایلم شقای شامه
 نه جهانه نام آلبسان نه شمس مرامه
 بو شهاده امری دلده که نه عاده
 بو عتم امره یداوز آمانا نارضا دور
 بسید و روانون بو محنت و طندن آریلور
 بری و ارا و طبل سا که محنتان آریلور

ایلموب نمک در دو غم سنی نشانه
 ستمیل گل وجودن اوله باره باره قاسم
 که غزال خوشخواری سالی نیز کند سندن
 که کوزوم بو باجرانی کوزور آشکاره قاسم
 نه با خاز عطش جوی دلون الم شاعرین
 که نه رحم ایلم صغاره نه با خاز کباره قاسم
 که شعاوی او قوسون تشوب بو کون نامه
 چوخ ایلم زور بو گل دل پر شراره قاسم
 غم فرقونن ولیکن سینه دردی دور دور
 سسن اوزنده اولما رضی او وزاره قاسم
 نولی عالی غربت ایلم کوره کور سندن آریلور
 سینه من ایلم شین ایلمه چه هزاره قاسم